

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גיליון תר

ערב שבת קודש פ' ויצא, ט' כסלו ה'תשס"ו

600

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד

ב"ר יהודא לייב ע"ה

שגלוב

נאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות

ביום ד' תשרי ה'תרח"צ

ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו הרבנית מארייאשא שתליט"א

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת

גואל צדק, ומתוך בריאות הנכונה

נדפס ע"י נכדם

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו

שגלוב

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

CellPhone: (323) 842-3666

15 Passenger Available

Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3 דבר מלכות

הגילוי בשנת 600 / לקומי שיחוח חפ"ז ע"ז 42

8 זמן הגאולה

רק לפקוח את העיניים / פרשת השבוע באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

להתכוון ולהכין אחרים לגאולה / הוראת למעשה בפועל

11 יומן תשמ"ו - פרסום ראשון

פרק שביעי / מהנעשה והנשמע בבית חיינו 770 בשנת החשמ"ז

14 כתי"ק - פרסום ראשון

העיקר - מעשה בפועל / צילומים נדירים מעלה ההגהה של שיחח ש"פ ויצא התשמ"ז

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל** בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת **פאולין רות** בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולעילוי נשמת מרת **חשא** ב"ר נטע אורי ע"ה ובעלה ר' יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר ע"ה ולע"ז ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה **שנאל**

יד"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העידו "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה ולזכות זוג' - תבלחטי"א - מרת **חי' רחל** בת שפירנצא **שנאל** ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו - לברכות עד בלי די

●

המדור המעשה הוא העיקר מוקדש לעילוי נשמת ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה **שמואלי** - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ומרת **גי' שא** גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה.

יד"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העידו "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמתית והשלימה

אך דוקא דאס איז די כתיבה או מ'האם זיך באמת משתתף געווען אין דער התועדות און ס'איז גיט געווען א דמיון בעלמא - בשעת עס זעט זיך אן אויף דעם מתועד א שינוי בהנהגתו בפועל (אלס תוצאה פון דער התועדות) אין זיין עבודה פון הפצת המעיינות חוצה במעשה בפועל, אזוי או מ'קען אבווירן מיטן מלישיקן טינגער בעוה"ז הנשמי די הוספה אין הפצת המעיינות חוצה

220

אויב מ'קען דאס גיט אבווירן, איז א ~~האס~~ מ'איז סאקע גיט געווען בא דער התועדות באמיחית, ווארום דאס איז די ~~האס~~ כוונה פון דער התועדות - דאס צוגעבן א הוספה אין מעשה בפועל.

עק קען האבן א תירוץ אהער און א תירוץ אחין - אבער 'כמאן דעבר לא אמרינן' 40 (אפילו ווען "אונס רחמנא פטרי" 47), די עבודה בפועל מעלם.

עאכ"כ ווען דאס איז א התועדות ביו"ד כסלו - וואס דאס גיט א כפל'דיקע חגישה אויף דעם הכרה פון הפצת המעיינות חוצה במעשה ועבודה בפועל.

נאן צ"ל התוראה בזה משיעור חומש יומי - ס"ט יצא - בענין ויטעו בו מלאכי אלקים גו' - נמסר אח"כ א"ה.

דער לימוד דערפון בנוגע לפועל:

די התועדות ביו"ד כסלו דארף צוגעבן א הוספה וחרתבה מער ווימל ס'איז געווען ביו איצטער (כנ"ל או "הימים האלה נזכרים ונעשים" כאומן פון מעלין בקורט) - אין הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה כעבודה ובמעשה בפועל, ד.ה. גיט נאר אין א הוספה בלימוד החסידות בהרחבה וחבנה והשגה דבינה, נאר אויך אין עבודה ומעשה בפועל בא זיך אליין, ועוד ועיקר - א הרחבה אין די עבודה פון הפצת התורה והיהדות און המעיינות חוצה אויך צו אנדערע אידן.

ובמיוחד - שטייענדיק אין די טעג פון חודש כסלו - אין די הכנות צו מבצע חנוכה, זען אז יעדער איד בכל מקום ומקום זאל צינן גרות חנוכה און מקיים זיין די אנדערע מצוות פון חנוכה.

ולפני זה - מאכן די מאטיקע חכנות צו י"ט כסלו (ולפניו - צו חמשה עשר בחודש, קיימא סיהרא באשלמותא): פון דעם שבת מתבררין כולתו וימין, די ימי המעשה וואס זיינען א הכנה צו דעם קומענדיקן שבת, וואס למחרתו איז י"ט כסלו, ובפרט אז ס'איז אויך יו"ד כסלו (וואס טוט אויך אן עלי' אויך אין י"ט כסלו, כנ"ל). האס מען א נתינה כה פון דעם שבת ~~האס~~ כסלו צו מאכן די אלע מאטיקע חכנות אין די קומענדיקע טעג צו איינגארענען או ביים כסלו (אדער במסיכות לו) זאלן זיין התועדויות בכל מקום ומקום, וואו מ'זאל זיך אלע צוזאמען שטארקן אין סאן די עבודה ומעשה בפועל פון הפצת המעיינות חוצה בכל מקום ומקום.

כולל ובמיוחד - שטורעמען, און אראפברענגען דעם שטורעם לפועל, צו מרחיב זיין (אדער אויפשטעלן מחדש) א "בית הבד" 40 בכל מקום ומקום (כמדובר לאחרונה בארובתה 40).

ותחת או עס זיינען איצטער דא אויגע וואס פארן נאך שבת (גיט אום שבת גערעט) צו אנדערע ערטער פאר י"ט כסלו - זאלן זיי אריינגיין אין "מולרות" נאך שבת און דארט נעמען משקה - א דבר גשמי - פון דער התועדות ביו"ד כסלו, במקום שמגדלין בו תורה והסלה וצדקה פון כ"ק מו"ח אדמו"ר (ממלא מקומו פון דעם בעל הגאולה), פון וואגעט ער האט ארויסגעשיקט שלוחים בכל העולם כולו צו מפיץ זיין תורה ויחורו און די מעיינות חוצה, און מיט די משקה זאלן זיי מאכן א התועדות כמקום, און שטורעמען על מנת בפועל אין ענינים האמורים לעיל.

דער עיקר איז - כמדובר לעיל בארובה - אז כל האמור לעיל זאל אראפקומען אין מעשה ועבודה בפועל ממש, אן קיינע משמ'צדו

ע"ה (220) 27
ע"ה (220) 27

317

אויפגעגעבן
2205
21281
21282
21283
21284
21285
21286
21287
21288
21289
21290
21291
21292
21293
21294
21295
21296
21297
21298
21299
21300

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל: 917-403-5618
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04)
דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

העיקר - מעשה בפועל

בקשר עם חג הגאולה יו"ד כסלו הבאנו צילום מיוחד (מוקטן) מעלה ההגה הראשונה של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על שיחת ש"פ ויצא, י"א כסלו ה'תשמ"ז – בענין ה"בכ"ן שצריך להיות אצל כאו"א מההתוועדות דיו"ד כסלו (נדפסה בלקו"ש חכ"ה עמוד 347 ואילך)

להלן פננוח קטעים מהצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

און דוקא דאָס איז די בחינה אַז מ'האָט זיך באמת משתתף געווען אין דער התוועדות און ס'איז ניט געווען אַ דמיון בעלמא – בשעת עס זעט זיך אָן אויף דעם מתוועד אַ שינוי בהנהגתו בפועל (אַלס תוצאה פון דער התוועדות) אין זיין עבודה פון הפצת המעינות חוצה במעשה בפועל, אַזוי אַז מ'קען אָנווייזן מיטן פליישיקן פינגער בעוה"ז הגשמי די הוספה אין הפצת המעינות חוצה!

אויב מ'קען דאָס ניט אָנווייזן, איז אַ ספק צי מ'איז טאַקע געווען באַ דער התוועדות באמיתית, וואָרום דאָס איז די כוונה פון דער התוועדות – דאָס צוגעבן אַ הוספה אין מעשה בפועל.

ער [כ"ק אד"ש הורה למניחים: (ל' נסתר)] קען האָבן אַ תירוץ אַהער און אַ תירוץ אַהין – אָבער "כמאן דעבד לא אמרינן" (אפילו ווען "אונס רחמנא פטרי"!), די עבודה בפועל פעלט.

עאכו"כ ווען דאָס איז אַ התוועדות ביו"ד כסלו – וואָס דאָס (גאולה שני') גיט אַ כפ"לדיקע הדגשה אויף דעם הכרח פון הפצת המעינות חוצה במעשה ועבודה בפועל.

[. .] והיות אַז עס זיינען איצטער דאָ אַזוינע וואָס פאַרן נאָך שבת (ניט אום שבת גערעדט) צו אַנדערע ערטער פאַר י"ט כסלו – זאָלן זיי אריינגיין אין "מזכירות" * נאָך שבת און דאָרט נעמען משקה – אַ דבר גשמי – פון דער התוועדות ביו"ד כסלו, במקום שמגדלין בו תורה ותפלה וצדקה פון כ"ק מו"ח אדמו"ר (ממלא מקומו פון דעם בעל הגאולה), פון וואָנעט ער האָט אַרויסגעשיקט שלוחים בכל העולם כולו צו מפּיץ זיין תורה ויהדות בכלל און די מעינות חוצה. און מיט די משקה זאָלן זיי מאַכן אַ התוועדות במקומם, און שטורעמען על מנת להביא בפועל אין כל ענינים האמורים לעיל.

(* והעיקר – בעניני זכור וזכרון (עיין הל' ת"ת לאדה"ז פ"ב סוס"י. דרושי פ' זכור).

המדור מוקדש לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין

נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

הגילוי בשנת 600

על הפסוק "בשנת שש מאות שנה לחיי נח . . נבקעו כל מעיינות תהום רבה וארובות השמים נפתחו", נאמר בזהר הק': בשנת השש מאות לאלף השישי יפתחו שערי חכמה למעלה ומעיינות החכמה למטה והעולם יתוקן בכדי שיוכל להכנס לאלף השביעי • בקשר לכך אמר אדמו"ר הצ"צ, שהקץ, שחושב לשנת תר"ח, היה העובדה שבשנה ההיא נדפס ספר לקוטי-תורה, (ותכלית ביאת המשיח היא: "מלאה הארץ דעה את ה'"). וכמה שנים לפני כן נדפס ספר תורה-אור (בשנת תקצ"ז). כאשר לימוד פנימיות התורה הא באופן כזה - מתקיים מצב של "יתפרנסון"⁹, "ויפוצו"¹⁰ של מעיינות

בפנימיות התורה⁵.

בקשר לכך אמר אדמו"ר ה"צמח צדק"⁶, שהקץ, שחושב לשנת תר"ח, היה העובדה שבשנה ההיא נדפס ספר לקוטי-תורה, (ותכלית ביאת המשיח היא: "מלאה הארץ דעה את ה'"). וכמה שנים לפני כן נדפס ספר תורה-אור (בשנת תקצ"ז). כאשר לימוד פנימיות התורה הא באופן כזה - מתקיים מצב של "יתפרנסון"⁹, "ויפוצו"¹⁰ של מעיינות

⁵ ועיי"ש בזהר (ק"ח, א): וכד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא כו'. וראה דרך אמת שם. וראה בארוכה שיחה שנדפסה בסוף המשך תרס"ו. לקו"ש ח"ז ע' 206 ואילך.

⁶ ראה תורת שלום ע' 237.

⁷ ישעי' יא, ט. ובארוכה – רמב"ם בסיום וחותם ספרו די החזקה, עיי"ש (ושם הל' תשובה רפ"ט).

⁸ ראה היום יום ע' טז. ובכ"מ.

⁹ לשון התקו"ז (ת"ו בסופו). ובהקדמת מקדש מלך לזהר: יתפרנסון . . כשיפורש להם אמיתות מאמרינו כו'. ובכסא מלך (לתקו"ז שם): בדרא בתראה דוקא קרוב לימות המשיח כו' (אף אשר) זה כמה מאות שנים שנתגלה כו' (כי הלימוד צ"ל דוקא באופן של) יתפרנסון כו' יפורשו מאמרינו העמוקים בהקדמות שגילה האר"י זלה"ה כו' שיבינו כו' כי הלומד גירסא בעלמא הגם שיש לו שכר טוב כו' עכ"ז הסגולה דביגני' וקראתם דרור היא כשיתפרנסון וילמדו פירושי המאמרים כו'. – ראה גם כן הקדמת הרח"ו לשער ההקדמות.

¹⁰ אגה"ק הבעש"ט – נדפסה בסו"ט בן פורת יוסף. ובכ"מ.

א. בקשר לפסוק¹ "בשנת שש מאות שנה לחיי נח . . נבקעו כל מעיינות תהום רבה וארובות השמים נפתחו", נאמר בזהר הק':² "ובשית מאה שנין לשתיאתה יתפתחו תרעי דחכמתא לעילא ומבועי דחכמתא לתתא ויתתקן עלמא לאעלא בשביעאה". דהיינו: בשנת השש מאות לאלף השישי יפתחו שערי חכמה למעלה ומעיינות החכמה למטה והעולם יתוקן בכדי שיוכל להכנס לאלף השביעי.

שני הענינים האלה: "תרעי דחכמתא לעילא ומבועי דחכמתא לתתא" (המרומזים בפסוק³: "נבקעו כל מעיינות תהום רבה" (מבועי דחכמתא לתתא) "וארובות השמים נפתחו" (תרעי דחכמתא לעילא) הם: חכמת התורה (עילא) וחכמות העולם (לתתא)⁴.

ואכן בזמן ההוא היתה התגלות יתירה

(* מתוך לקו"ש חט"ו מתורגם ללה"ק, י"ל ע"י מכון לוי יצחק" כפ"ח. מובא בזה לרגל גליון השש מאות.

1) פרשתנו ז, יא.

2) ח"א ק"ז, א. – בדפוסים שלפנינו לא הובא סיום הכתוב ("וארובות השמים נפתחו"). אבל ברא"ג הובא באוה"ח לזהר כאן, וכן בעטרת ראש (נה, א) משמע, שגרסי בזהר גם סיום הכתוב.

3) רא"ג שבעה הקודמת.

4) ס' אשמורת הבוקר (שאלוניקי, תרי"ב) לזהר.

הבעש"ט, שהתגלותו היתה¹¹ קרוב לשנת ת"ק¹².

כן התפתחו אז גם חכמות העולם באופן מיוחד.

וצריך להבין: מובן שהתגלות פנימיות התורה היא הכנה לאלף השביעי, כי בימות המשיח יהיה "מלאה הארץ דעה את ה'", וגילוי פנימיות התורה שהיא "מעין" של תורת המשיח, היא הכנה מתאימה לכך¹³. אך כיצד משמשת התפתחות חכמות העולם הכנה לאלף השביעי?

ועוד: הזהר הק' מביא את שני הענינים ב"חדא מחתא", ולכן מובן שישנה הדדיות ביניהם: התגלות חדשה בחכמת התורה (כהכנה לימות המשיח) "גרמה" להתפתחות בחכמות העולם, ויש להבין על מה מתבסס הקשר ביניהם, והלא חכמות העולם הם בדרגא נמוכה (לתתא) באין ערוך לדרגת חכמת התורה¹⁴ (לעילא), ובמיוחד פנימיות התורה?

ב. העולם כולו ותכולתו נבראו "בשביל התורה ובשביל ישראל"¹⁵ ו"כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו"¹⁶.

מובן, אם כך שתכלית ושלמות כל נברא היא להיות מנוצל על-ידי יהודים בעבודת ה'.

וכך גם לגבי חכמות העולם¹⁶: הכוונה שבהתפתחותן הוא (בלשון התניא¹⁷)

11) שנת תצ"ד (לקר"ד ח"א לא, א. ועוד).

12) עיין אוה"ח ר"פ צו.

13) ראה תניא רפ"ז.

14) ראה אוה"ת בראשית תצ"ו, ב ואילך. שמיני ע' נז ואילך.

15) אותיות דרע"ק ב'. פרש"י ר"פ בראשית. ועוד.

16) אבות ספ"ו.

16) להעיר מדרמ"צ (סא, ריש ע"ב), דבכל נברא פרטי יש בחי' חכמה שהיא ראשית הנברא ומחכמה נמשך אח"כ לשאר חלקיו כו', ע"ש.

17) ספ"ח.

"להשתמש בהן לעבודת ה' או לתורתו"

[אך כיוון ש"לאו כל מוחא סביל דא" - לא כל אדם מסוגל להגיע לדרגות אלה, שייך ענין זה רק ליחידי סגולה, כדברי אדמו"ר הזקן: "זוהו טעמו של הרמב"ם והרמב"ן וסיעתן שסעקו בהן" ואדם שאיננו מסוגל לכך "מלביש ומטמא בחי' חב"ד שבנפשו האלוקית"¹⁸].

ג. יש להבהיר, למרות שהדבר ברור מאליו, שאין הכוונה בכל הנ"ל לבעיית הלימוד באוניברסיטאות וכיו"ב, שהוא ממש איסור חמור, וסכנה (וחמירא סכנתא מאיסורא¹⁸) שהרי כל האוירה וההשקפה חדורות בכפירה בהשגחה הפרטית של הקב"ה. מקובלת שם כדבר מובן מאליו ההנחה שאין שום כח המתערב בחוקי העולם, ובחלקם המכריע נלמדים לימודי כפירה, אמונות ע"ז¹⁹ וכו',

וברובם ככולם אינם קיימים גדרי בושה וצניעות, ולועגים לכל המתחשב בגדרים אלה, ולהיפך: כל הפרוץ יותר - נעלה יותר.

ומפורסם המצב האיום השורר בקמפוסים, בפנימיות, במקומות הטיול וכו', ואין להאריך בדבר מבהיל ובכלל, ובמיוחד במידה איומה כ"כ.

מפורסמת הטענה שהוא (או היא) לא ינזק אלא יעמוד בנסיון - ומפורסמת גם התשובה, שאפילו צדיק גמור מבקש מהקב"ה בתחילת היום האחרון של שנת ה-120 לחייו עוד לפני התפילה: "אל תביאנו לידי נסיון"¹⁹. וניתן להאריך בכך אך אין כאן מקומו.

18) תניא שם. - דרגות שונות בלימוד חכמות העולם לש"ש, וכן דיוק לשון התניא "שיודע . . הרמב"ם ורמב"ן ז"ל" - נת' בלקו"ש ח"יב ע' 197 ואילך.

18*) חולין יוד, א.

19) ראה רמב"ם פ"ב דהל' ע"ז, ה"ב: צונו הקב"ה שלא לקרות כו' ולא נהרהר כו' שלא תשאל ע"ד עבודתה כו' (עיי"ש ובה"ג).

19*) בברכות השחר (ברכות ס, ב). וראה סנהדרין קז, א.

בשעה 4:00 אחה"צ יצא כ"ק אד"ש לספריה שם המתינו עבורו שני העורכי דין. כ"ק אד"ש שהה שם עד לשעה 6:00 לערך.

כְּאִשְׁרֵי יִצְחָק כִּי זָוַג עִשׂ אֶחָפְסָרִי צִבְחָן פְּנֵי הַקָּי וְהִי בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה

וי' פּה"י י"ג כס"ו: כ"ק אד"ש נסע לאוהל. היום מלאו נ"ז שנה לחתונת כ"ק אד"ש והרבנית. אחרי תפלת מעריב, ר"ח גוטניק (מאוסטרליה) פתח את דלת הזאל לכ"ק אד"ש, שאמר לו: "תמחול על כבודך לפתוח את הדלת כי אתה הרי כהן" (בדרך כלל כ"ק אד"ש פותח בעצמו).

ע"פ השמועה שאל הרבי (כנראה את הריל"ג) מדוע רוקדים בעת הסדר.

בשעה 12:00 בלילה החלה התוועדות "סעודת חתונה" (לכ"ק אד"ש) שנערכה בזאל למעלה. באמצע הגיע ר"א שמטוב וסיפר דברים מענינים בנוגע לפרשת הספרים:

א. כשהיו העורכי-דין אצל כ"ק אד"ש בפעם הראשונה (אחרי שמח"ת), דיבר עמם כ"ק אד"ש בתוקף על הענין וכו'. לפני יציאתם אמר להם כ"ק אד"ש שרצונו שהכל יתנהל ע"פ דרך הטבע, והוא יעשה לפי מה שהם אומרים.

ב. בפתק שהכניס לכ"ק אד"ש ביום שני השבוע, הוסיף את העובדה שהבחורים קמו ב-6:00 בבוקר לאמירת התהילים, סיימו ב-7:20 ורקדו עד 7:30 זמן הסדר. הרבי התעניין בתשובתו על כמה פרטים בזה (לא אמר איזה).

ג. בנוגע להחלטה שהתפרסמה אתמול בצהריים שכ"ק אד"ש לא יצטרך להעיד - למעשה ההחלטה סופית בחתימת הצדדים נגמרה רק ב-11:30 בערב.

ד. בנוגע לשיחת כ"ק אד"ש אתמול בספרי' עם עורכי הדין: הם אמרו לכ"ק אד"ש שכמו שיום י"ט כסלו הוא גאולת אדה"ז, כך משפט הספרים מתחיל בי"ט כסלו וגם כעת תהי' הגאולה, כ"ק אד"ש ענה שחנוכה הם ימי שמחה וענינים מוסיף והולך (המשפט אמור להסתיים בחנוכה). בהמשך אמר להם כ"ק אד"ש שבנוגע למשפט יתנהגו כמו עורכי-דין ולא כחסידים.

העורכי-דין אמרו לכ"ק אד"ש מז"ט (לרגל יום חתונתו), וענה: שיהיה התחלה להרבה מז"ט. עוד סיפר הנ"ל שכאשר יצא כ"ק אד"ש מהספרי' צהבו פניו הק' והי' בשמחה גדולה.

ה. כאשר התקבלה ההחלטה שכ"ק אד"ש לא יצטרך להעיד, טלפן א' מהעו"ד לזוגתו כדי לספר לה על ההחלטה ועל השמחה ששוררת ב-770. להפתעתו סיפרה לו אשתו כי היא כבר יודעת מזה, משום שהחב"דניקים במקום מגורי' רקדו כבר לפני כמה שעות...

התוועדות "סעודת החתונה" נמשכה עד הבוקר והיתה בשמחה עצומה, הנוכחים שרו ורקדו בכל העוז, באופן שלא ניתן לתאר.

מוקדש לע"נ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יח"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

רבים החליטו לקום מחר ומחרתיים בשעה 6:00 בבוקר לאמירת כל התהלים להצלחת "משפט הספרים". הכל דרוכים לקראת מחרתיים – יום שלישי – אז צריכה להתקבל החלטה האם כ"ק אד"ש יצטרך למסור עדות, ומובנת העגמת-נפש אם ח"י וח"ו כו'.

י"ג א, י"ג סוף: אחר-הצהריים נתלו שוב מודעות על אסיפה חשובה שתתקיים בשעה 9:30 בנוגע למשפט הספרים. על המודעה חתומים שלשת המשפיעים הראשיים: הר"י קארף, ר"א דרייזין ור"א ח רויטבלאט.

ב-9:30 בערב נפתחה האסיפה בנוכחות מאות מאנ"ש והת'. דברו: ר"א דרייזין שחזר קטע מהמאמר של השבת האחרונה ד"ה פדה בשלום, ר"מ מענטליק שתבע התחזקות בלימוד התורה, ורפ"מ כץ שהודיע שמחר בשעה 6:00 בבוקר יאמרו כל התהלים בציבור. עוד דיברו: ר"א ח רויטבלאט, ר"י וינברג, ר"ז גורארי, ור"א שמטוב שאמרו כי מחר צפוי יום קשה ויש להוסיף בתורה, תפילה וצדקה. בסיום האסיפה סיכם המנחה הר"ד ראסקין את החלטות האסיפה: להתפלל בציבור, להתחזק בלימוד הרמב"ם, ללמוד חסידות, לתת צדקה ולאמר תהילים, הכל בקשר עם הפרשה האיומה של משפט הספרים שגורמת הרבה עגמת נפש לכ"ק אד"ש.

משך כל זמן האסיפה הקהל היה רציני והורגשה רצינות הענין. לאח"ז יצאו כל אנ"ש והת' בריקוד סוער ב-770.

לאחרי האסיפה הפיצו מודעות בחתימת שלשת המשפיעים הנ"ל בהם קוראים לכל אחד לפשפש במעשיו וכו', להוסיף בשמחה, באמירת תהלים ובקריאת ספרי התולדות אודות הנהגת החסידים בימי אדה"ז וכו'.

ותחי רוח אנ"ש ופתאיא, ותחי צהלה ורינה במחננו!

י"ג א, י"ג סוף: בשעה 6:00 בבוקר מילא קהל רב את הזאל הגדול ב-770 ואמרו כל התהלים ברצינות ובהתעוררות גדולה. ההרגשה הכללית היתה איומה, שהרי ביום זה צריכה להתקבל ההחלטה אם כ"ק אד"ש צריך להעיד.

כאשר כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 10:25, הי' נראה רציני מאוד ולא סימן להגברת השירה.

בשעה 12:15 בצהרים נודע בתרועת בזק ב-770 שהוחלט כי כ"ק אד"ש לא יצטרך לתת עדות כלל, "המלך אינו מעיד", ותחי רוח אנ"ש והתמימים, ותחי צהלה ורינה במחננו!

באופן ספונטני החלו יוצאים אנ"ש והת' ב-770 בריקוד סוער ונלהב, בלקיחת משקה וכו'. אחרי כן יצאו לרחובה של עיר ורקדו ושרו בחוזק רב עד שעת מנחה. לאחרי מנחה המשיכו לשיר ולרקוד ביתר שאת ויתר עוז, המשקה נשפך כמים, עד שהגיע ר"מ מענטליק ודרש מהת' לשבת וללמוד.

בערב נערכה סעודה והתועדות בזאל למעלה לרגל המאורע המשמח שאירע היום. התקוה רבה שנצא בניצחון מוחלט, ולא תהי' יותר עגמת-נפש לכ"ק אד"ש. ההתועדות נמשכה עד אור הבוקר, אח"כ רקדו ושרו במשך שעות.

כפי הנראה, יום י"ג כסלו יקבע לדורות אצל חסידיו חב"ד ליום של שמחה על התחלת הניצחון.

ד. כיוון שבזהר קשורה התפתחות חכמות העולם בהכנה ל"אעלא בשביעאה", מובן שתועלתן בעבודת ה' מתבטאת בענין שהוא כהכנה לימות המשיח. ונשאלת השאלה: כיצד?

הייעוד²⁰ 'נגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דבר" הוא מן הענינים העיקריים שיהיו בימות המשיח. גילוי האלקות לא יהיה רק באופן של "מלאה הארץ דעה את ה'". אלא גם "וראו כל בשר כי פי ה' דבר".

לא תהיה ראייה רק ב"עין השכל הרוחני" אלא (כפי שמבאר אדמו"ר האמצעי^{20*}) גם "ראייה גשמית בעין הגשמית", ולא רק "עין גשמית" אלא הבשר הגשמי עצמו יראה "כי פי ה' דבר" כפי הנלמד מן הנאמר בפסוק: "וראו כל בשר" ולא ו"ראו כל עיני בשר" (כמו "ותחזינה עינינו"²¹).

הקשר בין התפתחות חכמות העולם לבין הכנה לימות המשיח שייך לענין זה: ניצול חכמות העולם לעבודת ה' או לתורתו מועיל בהכנה ל"מעין" של "וראו כל בשר" - ראייה גשמית ומשמית בעיני עבודת ה'.

ה. דוגמא לדבר: אחד מכוחות הטבע שהתגלה והתפתח בשנים האחרונות (אם כי היה קיים מששת ימי בראשית בכל תקפו, אך לבני אדם לא היה ידוע על כך) הוא האפשרות לשמיעה מיידית של קול ממקום מסויים למקום אחר במרחק רב. (על-ידי טלפון ויותר מכך²² על-ידי רדיו),

ולאחרונה גם ראיית האדם וראיית כל תנועותיו.

אפשרות זו לשמוע כל הגה והגה של אדם,

(20) ישעי' מ, ה.

(20*) שער האמונה פכ"ה ואילך. וראה תניא פל"ו.

(21) נוסח התפלה. וראה ישעי' נב, ח (הובא בתניא שם. שער האמונה רפכ"ו): כי עין בעין יראו גו'. ועוד.

(22) ראה לקמן בפנים סעיף ז.

ממש ברגע בו הוא נשמע, בכל קצוי תבל, ולראותו, מבהירה באופן מוחשי את הענין של להבדיל, "עין רואה ואזן שומעת"²³, אם "אזן" שלמטה יכולה לשמע מיד (ו"עין" שלמטה - יכולה לראות) מה שנעשה בקצה העולם - קל-וחומר שקיים ענין זה לגבי ה"אזן" (או "עין") שלמעלה ("הנוטע אוזן הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט"²⁴), ללא הגבלות ח"ו. כל מה שאדם עושה, ואפילו בחדרי חדרים, נקלט - באותו רגע ממש - על-ידי "עין רואה ואזן שומעת" (וממילא) "וכל מעשיך בספר נכתבים"²³.

ועל-ידי הדגמה מוחשית²⁵ זו תהיה התבוננותו בענין של "הנה ה' נצב עליו וכו' ומביט עליו ובוחר כליות ולב אם עובדו כראוי"²⁶ באופן הקרוב יותר לתפיסה גשמית, ולא רק בדרך של השגה בשכל עיוני (שלא תמיד משפיעה על האדם בשלימותה), וממילא ישפיע הדבר יותר²⁷ על המדות שבלב, ועל מחשבה דבור ומעשה.

ו. כל עניני העולם נבראו "בשביל התורה ובשביל ישראל", אך חז"ל מציינים דברים מסויימים ומדגישים שאלה נבראו מלכתחילה רק לשימוש מסויים לענין מוגדר של תורה ומצוות. לדוגמא: "לא היה העולם ראוי להשתמש בזהב, ולמה נברא? - בשביל המשכן ובשביל ביהמ"ק"²⁸.

כל עניני העולם שנבראו "בשביל התורה ובשביל ישראל", יכולה כוונת בריאתם

(23) אבות פ"ב מ"א.

(24) תהלים צד, ט. נת' בשה"מ קונט' ח"ב רעט, ב ואילך. ועוד.

(25) ראה בארוכה סה"מ קונט' ח"א (רכו, ב ואילך) בנוגע למשלים, שעי' השגת אלקות היא במוחש ממש, עיי"ש. וראה לקמן הערה 40.

(26) לשון התניא רפמ"א. וראה רמ"א או"ח בתחילתו. שו"ע אדה"ז שם (ובמהד"ת - ס"ד-ה). ממור"נ ח"ג פנ"ב.

(27) ראה שער האמונה שם (מה, א): ולהתפעל ביותר מפני שהוא מקרוב יותר כו', ע"ש.

(28) שמו"ר פל"ה, א (ועיי"ש עוד כיו"ב).

התממש על-ידי שמשמשים בהם בפועל בעניני העולם (דברי רשות וכו'), ועל-ידי כך משיגים (מאוחר יותר) תועלת בעבודת ה'.
לא כן בענינים שנבראו, כדברי חז"ל, לשימוש מיוחד ומוגדר, לגבי "זהב", למשל, נאמר ש"לא היה העולם ראוי להשתמש בזהב" - ניצולו לעניני העולם הוא ירידה לגביו, כי כל מטרת בריאתו לכתחילה היא, שישתמשו בו לצרכי המשכן והמקדש. (אלא שכדי שתהיה בחירה חפשית לאדם, לכן ברא ה' את הזהב באופן שאפשר להשתמש בו²⁹ לא רק "בשביל המשכן ובשביל ביהמ"ק").

הרעיון שהובא לעיל, כדוגמת ה"זהב", מבתטא גם בענינו. בזהר הק' נקשרה התפתחות החכמות העולם עם התגלות (פנימיות) התורה, וזוהי הוכחה לכך, שזוהי כל כוונת התפתחותן³⁰. (ואפשר לנצלן לתועלת בענינים אחרים רק כדי שתהיה בחירה חפשית, כנ"ל).

כדוע, בכל מקום, בפועל, ותפקיד המקלט הוא רק לקלוט את הקול ולעבדו אך לא לחדש קול).
ועוד: דברי החסידות שנלמדים ברדיו חודרים בכל העולם, וגם למקום שאין שם מקלט רדיו שיקלוט את הקול (שמתפשט, כידוע, בכל מקום, בפועל, ותפקיד המקלט הוא רק לקלוט את הקול ולעבדו אך לא לחדש קול).

וכך ישנו "מעין" של שני הענינים: (א) "מלאה הארץ דעה את ה'" - ללא הגבלות, בכל מקום ומקום. (ב) באופן של "וראו כל בשר" - הקול נשמע ברגע זה ממש בגשמיות.

ה. כל הענין הנ"ל מבהיר רק כיצד משתמשים בחכמות העולם לענין אחר - לענין של תורה ומצוות. אך בחכמות העולם מצד עצמן איננו רואים שום שייכות לקדושה. ההתאחדות האמיתית בין חכמות העולם והתורה היא, שבחכמות העולם בעצמן ייראו ענינים של פנימיות התורה³¹.

פנימיות התורה מגלה את האחדות הפשוטה³² של הקב"ה בעולם, ריבוי הנבראים איננו סתירה לאחדות הפשוטה של הקב"ה³³, כי אם, אדרבה, ריבוי הנבראים נובע דוקא מן האחדות הפשוטה של האלוקות, כפי שמבואר

31) להעיר מהמשך הזהר (דלעיל הערה 5): ובהוא זמנא אתגליא לכלא הה"ד (צפני"ג, ט) כי אז אהפוך אל עמים וגו'.

32) "אחדות פשוטה, אחדות הוא מבלי בחי' ריבוי כלל ופשוט הוא מבלי התחלקות כלל כו'" (סה"מ תרע"ח ע' קלד).

33) ואדרבה - כידוע המעלה ב"אחד" על "יחיד" - ראה תו"א נה, ב. אמ"ב שער הק"ש פ"ח ואילך. ועוד.

התממש על-ידי שמשמשים בהם בפועל בעניני העולם (דברי רשות וכו'), ועל-ידי כך משיגים (מאוחר יותר) תועלת בעבודת ה'.

לא כן בענינים שנבראו, כדברי חז"ל, לשימוש מיוחד ומוגדר, לגבי "זהב", למשל, נאמר ש"לא היה העולם ראוי להשתמש בזהב" - ניצולו לעניני העולם הוא ירידה לגביו, כי כל מטרת בריאתו לכתחילה היא, שישתמשו בו לצרכי המשכן והמקדש. (אלא שכדי שתהיה בחירה חפשית לאדם, לכן ברא ה' את הזהב באופן שאפשר להשתמש בו²⁹ לא רק "בשביל המשכן ובשביל ביהמ"ק").

הרעיון שהובא לעיל, כדוגמת ה"זהב", מבתטא גם בענינו. בזהר הק' נקשרה התפתחות החכמות העולם עם התגלות (פנימיות) התורה, וזוהי הוכחה לכך, שזוהי כל כוונת התפתחותן³⁰. (ואפשר לנצלן לתועלת בענינים אחרים רק כדי שתהיה בחירה חפשית, כנ"ל).

כלומר, בכך שאפשר לקבל מחכמות העולם תועלת בעבודת ה', (כפי שנתבאר בסעיף ד') עדיין אין מתממשת התכלית האמיתית של התפתחותן, (כי באופן כזה אין הן אלא ענין של רשות שמועיל לעבודת ה').

הכוונה האמיתית מלכתחילה להתפתחותן היא ניצולן לענין של תומ"צ, ובעיקר להתגלות והפצת פנימיות התורה, שהרי בזהר נקשרת התפתחות חכמות העולם עם התגלות פנימיות התורה.

ז. כמוסבר בסעיף ד', מתבסס החידוש של ימות המשיח על שני ענינים: "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", וזאת באופן של "וראו כל בשר". ובאופן כזה יש לנצל את

29) ולהעיר מפרש"י בראשית א, ד (מדברי אגדה); מרז"ל (שבת כח, ב. פרש"י תרומה כה, ה) בנוגע ל"תחש". ועוד.

30) ובמילא שזוהי כל מציאותו - ראה בארוכה לקו"ש ח"ט ע' 192 ואילך.

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו - פרק שביעי מתוך יומן מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ו

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ו - לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

י"ק זש"ק פ' וי"א, ט' כסלו: היום קבע השופט סיפסאן (הגוי) את תאריך תחלת המשפט לחג הגאולה י"ט כסלו. כולם ראו בזה השגחה פרטית ברורה והיו בטוחים עוד יותר בנצחון. הצד שכנגד ביקש לשנות את התאריך אך השופט דחה את הבקשה.

י"ק זש"ק פ' וי"א, ט' כסלו: בעת ההתוועדות דש"ק וחג הגאולה ה' הקהל שרוי בשמחה עצומה ושרו בחזקה.

לאחרי המאמר נגש הרש"ג לכ"ק אד"ש עם בקבוק משקה עבור הדינר של ישיבת תו"ת. כ"ק אד"ש מזג לו יין ואמר לו "לחיים". לאחר-מכן אמר הרש"ג משהו לכ"ק אד"ש אודות משפט הספרים וכ"ק אד"ש דיבר עמו מספר רגעים בפנים מבחילות באופן שלא ראו מעולם.

ההתוועדות נגמרה לערך בשעה 5:30. במוצאי ש"ק ערך כ"ק אד"ש קידוש לבנה.

הריקודים הפשוטו אפואן אפרוזור ואשך לבית הפנסה זאטרה, ריקודים חזקים אפואן!

י"ק זש"ק פ' וי"א, ט' כסלו: כ"ק אד"ש נסע היום לאוהל. לפני מנחה נודע בסודי סודות שהשלוחים סיכמו ביניהם להתענות מחר תענית שעות. כשנודע זה לתמימים הספיקו רובם לקבל עליהם את התענית עוד בשעת מנחה.

בערב נתלו מודעות ב-770 על אסיפה חשובה שתערך בשעה 9:30 בזאל הקטן אחרי הסדר, אך לפועל לא ה' מאומה. התמימים שהמתינו לשוא התחילו לרקוד בכל העוז, מפני ריבוי הבחורים התפשטו הריקודים מהזאל לפרוזדור ומשם אח"כ ירדו לביהכ"נ למטה, ריקודים חזקים מאוד - שמחה פורצת גדר.

* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות בימנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

להתכונן ולהכין אחרים לגאולה

ובאותיות פשוטות בנוגע למעשה בפועל:

כיון שחיבור הנשמה וגוף, ורוחניות וגשמיות, כבר ישנם בשלימות (כנ"ל), והכל כבר מוכן לגאולה – צריך לעשות דברים שיגלו זאת בפועל ממש.

ולכל לראש בענין שהזמן גרמא – ביום ההולדת (כאשר מזלו גובר) ויום ההילולא של אדמו"ר האמצעי, להוסיף בלימוד תורתו, דוקא באופן של "רחובות הנהר" דבינה (שמחברת רוחניות וגשמיות כנ"ל בארוכה).

והלימוד בזה שייך לכל בני-ישראל, אנשים ונשים (כמדובר כמה פעמים שלימוד החסידות והפצת המעינות חוצה שייכים בפשטות גם לנשי ובנות ישראל, ובפרט שעל-ידי זה אתי מר דא מלכא משיחא).

ו"תלמוד גדול שמביא לידי מעשה" – להביא זאת במעשה ועבודה בפועל, וללמוד מאדמו"ר האמצעי, אשר אצלו באה לידי ביטוי שלימות עבודתו בתורת החסידות בגשמיות הגוף והעולם (בזמן ומקום), "ממלא שנותיהם מיום ליום" – שאצל כל אחד תהי' השתדלות מיוחדת לבטא את הרוחניות וה"חסידישקייט" שלו בגשמיות שלו, שבעניניו הגשמיים, ובזמן ובמקום הגשמיים שלו, יורגשו ("זאל זיך אָנהערן") החמימות והחיות הנובעות מה"אידישקייט" ומה"חסידישקייט" שלו, עד לאופן שלא יהי' ביניהם כל פירוד כלל, אלא יהיו דבר אחד ממש.

נוסף לזה – שיראו לארגן בכל מקום ומקום התוועדויות חסידיות, החל בחג הגאולה של יו"ד כסלו, ולדבר וללמוד שם בתורתו של בעל הגאולה, ולקבל החלטות טובות בענינים הנ"ל,

כולל גם – החלטות לעשות ההכנות המתאימות כדי לסדר התוועדויות חסידיות, והתוועדויות גדולות, בי"ט כסלו, חג הגאולה של אדמו"ר הזקן, ולראות לעשותן בכל מקום ומקום בכל קצווי תבל, עד אפילו בפינה נידחת – באופן שכל פינה בעולם (גשמיות העולם) בה מצויים יהודים, תהי' חדורה באור ובחום החסידי של י"ט כסלו, "ראש השנה לחסידות".

וכן גם להמשיך את ההתוועדויות החסידיות במשך חודש כסלו, ובפרט בימים המיוחדים הקשורים עם תורת החסידות ודרכי החסידות, ועד גם – בסיום חודש כסלו – לערוך התוועדויות במשך ימי החנוכה, וברוח זו של הארת עצמו והסביבה בנרות החנוכה "על פתח ביתו מבחוץ", ובאופן דמוסיף והולך ואור מיום ליום.

כולל – כמנהג רבותינו נשיאנו – לערוך מסיבות לבני הבית בימי חנוכה, ולחלק "דמי חנוכה" לבני הבית, ובפרט לילדים, לבנים ובנות, כי כאשר כל אחד מקיים מנהג זה – בפרסום המתאים – ועוד בהוספה ובהרחבה על-ידי הוספה בנתינת "דמי חנוכה" בריבוי (שעל-ידי זה מתוסף בענין השמחה אצל הילדים) – מתקשרים עוד יותר (על-ידי קיום מנהג זה) עם רבותינו נשיאנו, שזה נותן תוספת כח להחזיר את תורתם, הוראותיהם, ומנהגיהם אל תוך חיי היום-יום הפרטיים.

כולל ובמיוחד – גם מנהג ישראל אשר הולך ומתפשט בזמננו זה ללמוד עניני גאולה ועניני משיח, כדי להתכונן ולהכין אחרים עוד יותר לגילוי של הגאולה האמיתית והשלימה, (משיחת ש"פ ויצא, ט' כסלו ה'תשנ"ב – מוגה, תרגום מאידית)

בכמה מקומות³⁴.

כיוון שהמצאויות האמיתית של העולם היא אחדות פשוטה של אלקות, מתבטאת האחדות גם במציאות העולם עצמו, שגם בו תהיה "אחדות".

ו"אחדות" זו שבעולם (שבפנימיותה היא אחדות פשוטה של אלקות) מתגלה יותר ויותר על-ידי התפתחות חכמות העולם.

בעבר חשבו שכל אחד מכוחות הטבע הוא כוח נפרד בפני עצמו, והחומר שממנו בנוי העולם מורכב מיסודות שונים ורבים, אך ככל שמתקדמת התפתחות חכמות העולם, מכירים יותר בעובדה שהריבוי והפירוד שבין היסודות השונים הוא ענין חיצוני בלבד: אופן הצירוף שבין חלקיקיהם, התפשטותם וצמצומם וכו'. יותר ויותר נוטים למסקנה שנקודת המציאות מבוססת על התאחדות של שני ענינים: כמות ואיכות (חומר נושא הכוח (=אנרגיה) והכוח) [אחדות פשוטה היא באלוקות³⁵, ולכן מתבטאת מציאות הנברא על התאחדות שני פרטים: כמות ואיכות³⁶].

וזהו הקשר בין התפתחות חכמות העולם

(34) ראה דרמ"צ מט, א. ועוד.

(35) ראה מכתב - נדפס בלקו"ש חט"ו ע' 473-4.

(36) ראה הקדמת אבן עזרא לפי' עה"ת: ולמה בי"ת בתחלה להורות כי ה' אחד והנבראים שנים שהם עצם וצורה. וראה רמב"ם הל' יסוה"ת פ"ד סה"א. ולהעיר מביד קודש פ"ד ובהערות שם (וע' 19 שם). ואכ"מ.

לבין התגלות - להבדיל - פנימיות התורה כהכנה לאלף השביעי³⁷,

גילוי פנימיות התורה מביא ממילא³⁸ להתפתחות חכמות העולם, כי בדרך זאת³⁹ קיים "מעין" תורתו של משיח (שמגלה את אחדותו של הקב"ה בעולם) באופן של "מעין" הענין של "זראו כל בשר וגו'" - שהעולם עצמו נעשה "כלי" לאחדות ה', ורואים את ה"אחדות בעולם עצמו.

ואז מגלים לפתע, שבעצם, האחדות בעולם איננה אלא האחדות הפשוטה של האלקות⁴⁰ (שמתגלה בפנימיות התורה).

ועל-ידי כך "יתתקן עלמא לאעלא בשביעאה" בקרוב ממש.

(37) להעיר מרמב"ם הל' מלכים ספ"א (שנשמט ע"י הצנזור): וכל הדברים האלו כו' אינן אלא לישר דרך למלך המשיח ולתקן העולם כלו לעבוד את ה' ביחד כו', עיי"ש בארוכה. - ומכ"ש וק"ו בנדוד"ד.

(38) ראה בענין שירים (עצמות כו') דסעודת המלך (דרושי עבדים היינו - סידור רצג, סע"ד ואילך. ועוד).

(39) להעיר מהקדמת הרמב"ם לפיה"מ (ד"ה אחר כן): והנכבד שבמושכלות לצייר לנפשו אחדות הקב"ה כו' ששאר החכמות אינם אלא להרגיל בהם עד שיגיע לדעת האלקי כו', עיי"ש בארוכה.

(40) להעיר מסה"מ קונט' (דלעיל הערה 25), שע"י המשלים כו' מדברים גשמיים "מברר ומזכך הנה"א את חלקו בעולם, והיינו הדברים הגשמי' אשר ע"י משיג אלקות ה"ה רואה בהם ענין האלקי והיינו מה שרואה פרטי הנמשל בהמשל ואיך שהם דבר אחד ממש כו'", עיי"ש בארוכה.

בקשר עם המובא בשיחה הבאנו צילום מהגהת הרבי על שיחת בהו"ב ה'תשמ"ג
כ"ק אד"ש הוסיף בכתי"ק: **עד שבשנת שש מאות שנה גו' נבקעו כל מעינות גו' ועד לכ"ק . .**

ע"ה רצון ל"אחא בוקר" (אנר), אלא שמפני סיבה, הענין ד"יפוצו מעינותיך חוצה"
התחיל רק בי"ט כסלו תקנ"ט ובס' אז - רק התחלה בלבד.
ומדור לדור נפעל ~~לפי~~ והוספה בזה ~~על~~ (עד לכ"ק מו"ה)
אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו ~~הפצת~~ המעיינות באופן הכי רחב, בכל מקום ומקום
כו' (כפי שרואים בפועל ובמוחש) - הכנה הכי אחרונה ל"קא אחי מר דא מלכא משיחא".

רק לפקוח את העיניים

א. [.] על-פי סימני חז"ל (במסכת סנהדרין, במדרשים ובכ"מ) נמצאים כבר בשלב הגאולה ממש, וכמדובר כמה פעמים לאחרונה, שלאחר הריבוי המופלג של מעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, ובפרט לאחר עבודתם של רבותינו נשיאינו, החל מאבות החסידות וימי גאולתם (בי"ט בכסלו ויו"ד כסלו) וימי הולדתם וההילולא שלהם (בט' כסלו, בכ"ד טבת וכו'), ומאז כבר עברו כמה דורות ושנים, עד לעבודתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – כבר סיימו את כל הבירורים,

כולל גם הבירור של "עשו הוא אדום"¹, ומכל-שכן וקל וחומר, שהרי אפילו בזמן יעקב, סבר יעקב וחשב שעשו נתברר כבר (ומצד דרגתו של יעקב אמנם כך הי'), כנ"ל, עאכו"כ לאחרי ריבוי העבודה מאז, הרי עשו כבר נתברר לגמרי, כפי שרואים זאת גם בהנהגה בזמן הזה (בגלות אדום) של אומות העולם המתייחסים ל"עשו הוא אדום", בדרך מלכות של חסד (והנהגה זו מתפשטת גם בעוד מדינות, כפי שראו ורואים בפרט לאחרונה) –

הרי מובן, שעתה נמצאים כבר במצב בו הגוף הגשמי ואפילו גשמיות העולם כבר נתבררו ונזדככו לגמרי, והרי הם "כלי" מוכן לכל האורות והעניינים הרוחניים, כולל ובעיקר – אורו² של משיח צדקנו, אור הגאולה האמיתית והשלימה, ועד גם לגילוי פשיטות העצמות של עצמות ומהות ית', כפי שזה מתגלה בפשיטות העצמות של משיח צדקנו (שלמעלה מבחינת יחידה ומכל השמות והדרגות והשפעות כו'), ועי"ז – מתגלה הדבר גם בפשיטות של כל יהודי,

והדבר היחיד שחסר הוא – שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה איך הכל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את ה"שולחן ערוך", יש כבר את הלוייתן ושור-הבר ויין המשומר³, ויהודים כבר יושבים סביב השולחן – "שולחן אביהם"⁴ (מלך מלכי המלכים הקב"ה), יחד עם משיח צדקנו (כפי שכתוב בספרים⁵ שבכל דור ודור ישנו א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות "משיח"), ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר; ולאחרי ארבעים שנה מאז הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר יש כבר גם "לב לדעת ועיניים לראות ואזנים לשמוע"⁶;

כעת צריך רק להיות, כאמור, שיפתחו את ה"לב לדעת", ויפקחו את ה"עיניים לראות", ויפתחו את ה"אזנים לשמוע", ועל-דרך זה, לנצל את כל רמ"ח האברים ושס"ה הגידים הגשמיים – נוסף על לימוד התורה וקיום המצוות בכלל (רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח אברים⁷ ושס"ה מצוות לא תעשה כנגד שס"ה גידים⁸) – ללימוד פנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות וקיום הוראות רבותינו נשיאינו, כולל – ללמוד בעיני הגאולה, באופן שזה יפתח את הלב והעיניים והאזנים – ושיבינו, יראו וישמעו בפשטות ממש בגשמיות העולם – את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, וללמוד תורתו של משיח

- 1) וישלח לו, א.
- 2) זח"ג לד, ב. הובא ונת' בלקוטי לוי"צ זח"ג ע' ריט ואילך.
- 3) ראה ברכות לד, ב. ב"ב עה, א. ויק"ר פי"ג, ג. ועוד.
- 4) ברכות ג, סע"א.

- 5) פי' הברטנורא למגילת רות. וראה גם שו"ת הח"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סע"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האלף כלל ע' ועוד.
- 6) תבוא כט, ג.
- 7) מכות כג, סע"ב.
- 8) זח"א קע, ב.

(פנימיות התורה) באופן של ראי', שכל זה כבר ישנו מן המוכן, צריך רק לפקוח את העיניים ואז יראו זאת!

(משיחת ש"פ ויצא, ט' כסלו ה'תשנ"ב - מונה, תרגום מאידית)

לסיים את השליחות ולשוב אל בית אביו בהגאולה

"ושבתי בשלום אל בית אבי" (פרשתנו כח, כא)

כאשר יוצאים למלא את השליחות דהפצת התורה והפצת המעיינות חוצה, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, "חרון אף של מקום בעולם" – יש לזכור שהכוונה אינה שישאר, ח"ו, במקום זה (גם כאשר נמצא במעמד ומצב נעלה כו'), כי אם, לסיים את מילוי השליחות, ולשוב אל בית אביו, היינו, שבכל פעולה ופעולה חדור הוא ברצון לסיים את השליחות ולשוב אל בית אביו, "ושבתי בשלום אל בית אבי" – בהגאולה ע"י משיח צדקנו מהמצב דגלינו מארצנו (בית אבינו).

וענין זה מודגש ביותר בדורנו זה, דור האחרון – דמכיון שכבר "כלו כל הקיצין"¹, "דאלאי קיצין" (לא רק "דאלאי גלות"), ובלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו², שלא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים", ולאחרי שעברו עוד עשיריות שנים של התעסקות בהפצת המעיינות חוצה בשליחותו של נשיא דורנו, סיימו כבר גם את "צחצוח הכפתורים" – הרי בודאי ובודאי שלא נותרה אלא הפעולה הכי אחרונה ד"עמדו הכן כולכם"³ לקבלת פני משיח צדקנו, "ושבתי בשלום אל בית אבי".

ולהעיר: מובן וגם פשוט, שגם ברגעי הגלות האחרונים צ"ל עבודת השליחות דהפצת התורה והמעיינות חוצה (היציאה ל"חרון"⁴) בכל התוקף והשלימות, ובתכלית המסירה ונתינתה כו'⁵, אע"פ שיודעים שנמצאים ברגעי הגלות האחרונים ממש, ו"מיד הן נגאלין"⁶.

ואדרבה: לא זו בלבד שהידיעה שנמצאים ברגעי הגלות האחרונים ממש אינה מחלישה, ח"ו, את תוקף העבודה דהפצת התורה והמעיינות חוצה, אלא להיפך – שפועלת תוספת חיות ומרץ כו' בכל עניני העבודה (כולל – הצפי' לגאולה, והתפלה ובקשה ודרישה כו' על הגאולה), בידעו שפעולה זו מוסיפה סיום וגמר השליחות, ולא עוד, אלא שיתכן שזוהי הפעולה האחרונה ממש שבה מסתיימת כללות השליחות ד"ויצא יעקב גו"⁷, ובלשון הרמב"ם⁷ – פס"ד להלכה – ה"מצוה אחת", שעל ידה "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה" – גאולה האמיתית והשלימה שאין אחר' גלות⁸, "ושבתי בשלום אל בית אבי".

(משיחת ש"פ ויצא, ז' כסלו ה'תשמ"ח - מונה)

- 1) לעבוד בכל כחו, שהרי יעקב הצדיק אמר כי בכל כחי עבדתי את אביכו, לפיכך נטל שר זאת אף בעולם הזה, שנאמר ויפרוץ האיש מאד מאד" (רמב"ם סוף הל' שכירות – שיעור היומי).
- 2) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.
- 3) שם פ"ג ה"ד.
- 4) ראה מכילתא בשלח טו, א. הובא בתוד"ה הג' ונאמר – פסחים קטז, ב.

- 1) סנהדרין צז, ב.
- 2) שיחת שמח"ת תרפ"ט.
- 3) אג"ק אדמו"ר מהרי"צ ח"ד ריש ע' רעט. וש"נ.
- 4) להעיר, ש"ויצא יעקב גו' וילך חרונה" רומז גם על הגלות (ראה זח"א קמז, א. ב"ד פס"ח, יג. של"ה רצב, ב).
- 5) כפי שלמדים מאופן עבודתו של יעקב – ש"חייב